
Shri Raghavendrathirathavirachitam
MahabharatatatparyanirNayabhavasangraha

श्रीराघवेन्द्रतीर्थविरचितं महाभारततात्पर्यनिर्णयभावसङ्ग्रहः

Document Information

Text title : Mahabharata TatparyanirNaya Bhavasangraha

File name : mahAbhAratatAtparyanirNayabhAvasangrahaH.itx

Category : major_works, raama, rAghavendra

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Raghavendra Swami

Transliterated by : Aaditya Kalyanaraman

Proofread by : Aaditya Kalyanaraman

Description/comments : This is a summary of Madhvacharya's Mahabharata TatparyanirNaya in verse form.

Latest update : October 6, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 6, 2025

sanskritdocuments.org

Shri Raghavendrathirthavirachitam
MahabharatatatparyanirNayabhavasangrahaah

श्रीराघवेन्द्रतीर्थविरचितं महाभारततात्पर्यनिर्णयभावसङ्ग्रहः

योऽग्रेऽभूद्विश्वगर्भः सुभनिधिरमितैः वासुदेवादिऋषैः
डीऽन् देवैरजाधैः अगणितसुगुणो नित्यनीयोऽव्यभावैः ।
वेदैर्वेद्योऽस्तदोषोऽप्यसुरजनमनो मोडयन् मर्त्यवृत्या
भक्तानां मुक्तिदाता द्विषदसुभकरः पातु सोऽस्मान् रमेशः ॥ १ ॥

सङ्ग्रन्थानां समूहे जगति विलुपिते येन तद्भावमुच्यैः
वक्तुं मध्वो नियुक्तो व्यधित सुवचसामुद्धृतिं भारतस्य ।
वेदोऽङ्गस्य विष्णोः परमपुरुषतां तारतम्यं सुराणां
वायोर्ज्योत्तमत्वादिकमपि वदतां व्यासमीडे तमीशम् ॥ २ ॥

आदौ ऋषयतुष्टयीं सृजति यो देवान् पुरानुक्रमात्
ब्रह्माण्डं पुरमञ्जजादिविबुधान् सृष्ट्वा ढरत्यन्ततः ।
अष्टा पूर्ववदस्य सर्वजगतो मत्स्यादिऋषैर्भवन्
रामोऽभूदनुजान्वितो दशरथात् पायात् स नः श्रीपतिः ॥ ३ ॥

यद्भृद्धिर्जनमोहिनी मुदमिता यदर्शनात् सञ्जनाः
येनर्षिप्रियकारिणा निशियरीडन्त्रा ङतू रक्षितः ।
योऽडल्यां सपतिं व्यधात् ढरधनुर्भङ्क्त्वाऽवडञ्जानडीं
जेता वर्त्मनि भार्गवस्य नगरीं रामो गतोऽव्यात् स माम् ॥ ४ ॥

त्यक्त्वा राज्यमितो वनं वचनतो मातुश्च काकाक्षिगं
दैत्यं व्यस्य विकर्णोषाभयरीभन्धून् भरानीन् भवान् ।
मारीयं य निडत्य रावणलृतां सीतां विचिन्वन्निव
प्राप्तो वायुसुतेन सूर्यजयुजा रामोऽवताड्ढन्डितः ॥ ५ ॥

सुग्रीवेण सभित्वमाप्य शपथं कृत्वा वधे वालिनः
तावान् सप्तविभिधं वालिनिधनं कृत्वा स्वराज्ये स्थितम् ।

मार्ताण्डिं य विधाय मारुतियुजा याम्यां दिशं गच्छता
सीतान्वेषणं धृच्छताब्धितरणे रामोऽवतात् संस्तुतः ॥ ६ ॥

यस्य श्रीऽनुमाननुग्रहबलात् तीर्णाम्बुधिः लीलया
लङ्कां प्राप्य निशाम्य रामदयितां भङ्क्त्वा वनं राक्षसान् ।
अक्षादीन् विनिहत्य वीक्ष्य दशकं दग्ध्वा पुरीं तां पुनः
तीर्णाम्बुधिः कपिभिर्युतो यमनमत् तं रामयन्द्रं भजे ॥ ७ ॥

सिन्धुं दक्षिणमागतो दशमुष्मात्रिष्टदोऽब्ध्यर्थितो
बध्वा सेतुमवाप्य राक्षसपुरीं सैन्यैः कपीनां युतः ।
उत्वेन्द्रारि करीरकर्णदशकादीन् राक्षसान् जनकीं
आदायाप्य पुरीं स्वराज्यपदवीं प्रामोऽवताद्राघवः ॥ ८ ॥

प्राप्तः साम्राज्यलक्ष्मीं प्रियतमभरतं यौवराज्येऽभिषिच्य
स्वीयान् रक्षन् सुतौ द्वौ जनकदुहितरि प्राप्य यज्ञैर्यजन् स्वम् ।
सीताहेतोर्विमोक्ष्य क्षितिजदितिसुतानर्थितो देवसङ्घैः
सद्भिर्युक्तो ऽनूमद्भरद उपगतः स्वं पदं पातु रामः ॥ ९ ॥

क्षीराब्धुन्मथनादिकात्मयरितं देवैर्गृणद्भिः स्तुतः
सङ्गानाय पराशराभ्यमुनिना यः सत्यवत्यामभूत् ।
व्यासत्वेन विधाय वेदविवृतिं शास्त्राणि सर्वाण्यपि
ज्ञानं सत्सु निधाय सद्गतकलिं निघ्नन् स नोऽव्याहृदिः ॥ १० ॥

भूपा यत्र पुङ्गवः प्रभृतयो जाता विधोरन्वये
यद्वाधा भरतादयो कुरुमुष्मा भीष्माग्निर्केयादयः ।
भूभारक्षयकाङ्क्षिभिः सुरवरैरव्यर्थितः श्रीपतिः
तत्राविर्भवितुं सडामरवरैरिच्छन् हरिः पातु माम् ॥ ११ ॥

देवक्यां वसुदेवतोऽग्रजयुतो जातो प्रजं यो गतो
बालघ्नीशकटाक्षडा स्वजननीमान्यस्तृणावर्तडा ।
यत्पूर्वं परतश्च पाण्डुतनया यत्सेवनं जज्ञिरे
कर्तुं धर्ममरुद् वृषाश्विनं धमं नन्दात्मजं नौमि तम् ॥ १२ ॥

संस्कारान् प्राप्य गर्गात् बहुशिशुयरितैः प्रीणयन् गोपगोपीः
वत्सान् धेनूश्च रक्षत्रछिपतिदमनो यः पपौ काननाग्निम् ।
विप्रस्त्रीप्रीतिकारी धृतधरणिधरो गोपिकाभिर्निशासु
कीडन् मल्वांश्च कंसं न्यडनदुपगतोऽव्यात्स कृष्णः पुरीं स्वाम् ॥ १३ ॥

पित्रोर्भन्धं निरस्य क्षितिपतिमकरोदुग्रसेनं गुरोर्यः
 पुत्रं प्रादात्परेतं युधि विजितजरासन्धपूर्वारिवर्गः ।
 पार्थान् पित्रा विडीनानुपगतनगरान् यस्त्वजोऽपाद्विपद्भ्यः
 नन्दादीनुद्धवोक्त्या गतविरडशुभः कारयन् सोऽवतान्माम् ॥ १४ ॥
 यस्मात् व्यासस्वयंरुपादपि विदितसुविधा अवापुः प्रमोदं
 पार्था द्रोणः सुतार्थं प्रतिगतभृगुपो यन्नियत्याऽर्थकामः ।
 तस्मादाप्तोरुविधौ द्रुपदमुपगतोऽनामकामोऽस्रविधाः
 शिष्येभ्यः कौरवेभ्यो रविज निरसनोऽदात्सनोऽव्यान्मुरारिः ॥ १५ ॥
 भूयस्त्वागतमाडवे सड जरासन्धं नृपैर्नीतये
 ज्ञात्वा यस्सडजान्वितोऽतिगडनं गोमन्तमत्रागतात् ।
 ताक्ष्याल्लब्धकिरीट उन्नत गिरेराप्सुत्य जित्वा रिपून्
 डत्वा स्वीयसृगालमात्मनगरीं प्राप्तः स नोऽव्याद्धरिः ॥ १६ ॥
 भग्नाशान् नृपतीनरीन् व्यधित यः स्वर्गाधिपात्र्यासने
 लज्जो भीष्मकसत्कृतोऽथ यवनं जघ्ने सतीमात्मनः ।
 निघ्नां योऽकृत रुक्मिणीं समजयद् दुर्गाविरुक्म्यादिकान्
 विघ्नं सत्रजिदात्मजापतिरसौ मे घ्नन् भवेत्सर्वदा ॥ १७ ॥
 अस्त्रज्ञेष्वधिकोऽर्जुनोऽथ यदनुकोशेन भीमं विना
 सद्धर्मं निरतं ददौ स्वगुरवे बध्वा नृपं पार्श्वतम् ।
 पुत्रौ स द्रुपदोऽपि वह्निविबुधात् स्त्रीरुपकं प्राप्तवान्
 शृष्टं धर्मज आप राजयपदवीं स प्रीयतां मे हरिः ॥ १८ ॥
 यत्कारुण्यभवेन पाण्डुतनया निस्तीर्य नानापदो
 भिक्षात्राशिन आगमाभ्यसनिनो डत्वा बडं द्रौपदीम् ।
 उद्गाड्याभिलभूपतीनपि रणे जित्वागताः स्वां पुरीं
 छन्द्रप्रस्थपुरेऽवसन् कृतधरारक्षाः स नोऽव्याद्धरिः ॥ १९ ॥
 यः पार्थान् परिपालयन् हरिपुरे स्त्रीपुत्रसम्पद्युतान्
 संडर्ता शतधन्वनोऽष्टमडिषीभर्ता सुरर्षिस्तुतः ।
 डत्वा भीममपाडरत्सुरतरं बह्वीरुवाडाङ्गनाः
 प्रायश्छद्दरिसूनवे स्वसडजं पायात्स नः डेशवः ॥ २० ॥
 पार्थान् लब्धसभान् विधाय मयतः प्राप्तः पुरं स्वां गतः

क्षेत्रं कौरवमर्कपर्वणि पुरीं सम्प्राप्य कर्ता कृतोः ।
पाण्डून् प्राप्य जरासुते विनिहतैः कारयित्वाऽध्वरं
प्राप्तः स्वं पुरमच्युतो विजयते धूते जितैश्च स्मृतः ॥ २१ ॥

पार्था याता अरुण्यं निहतनिशियराः प्रीणयन्तो द्विजौघान्
वार्तां श्रुत्वा स्वकीयामुपगतलरिणा मानिता सिन्धुराजम् ।
जित्वा दुर्योधनादीन् हरिहयपुरुषप्रातभङ्गान्विमोच्य
प्राप्ता धर्मप्रसादं यमथ मधुरिपुं तुष्टुवुस्तं प्रपद्ये ॥ २२ ॥

अन्यं वेषमुपागताः पृथगितो गत्वा विराटालयं
तद्देहस्थलरेनिषेवाणपरा मल्लं तथा कीयकान् ।
हत्वा गोत्रलणोघतानपि कुडून् जित्वा विराटार्षिताः
पार्थाः स्वान्तिकमागतं यमजितं लेजुस्तमीडेऽच्युतम् ॥ २३ ॥

यत्सम्मत्या पृषततनुजप्रेषितब्राह्मणोक्त्या
राज्यं नादाहनुजजनितस्याम्बिकेयोऽर्जुनस्य ।
यः साहाय्यं व्यधित नगरीं कौरवाणामवासः
स्वोक्ते कृष्णस्तदनभिमतोऽवासपार्थः स नोऽव्यात् ॥ २४ ॥

सेनां वीक्ष्य रणोन्मुषे करुणया शस्त्रोज्जितं कुल्गुनं
सद्गीतामुपदिश्य कार्मुकधरं यडेऽस्य यः सारथिः ।
अन्योन्यं कुरुपाण्डवैश्च पृतनां योऽज्जुधनत् स्थन्तनात्
यो भीष्मं निरपातयत् सुतशरैः पाण्डोस्तमीडेऽच्युतम् ॥ २५ ॥

द्रोणे युध्यति पाण्डवैर्विनिहतं प्राग्ज्योतिषं पार्थतः
कृत्वा तस्य सुते हते निशि शिवं नीत्वार्जुनं सैन्धवम् ।
तद्वत्तास्त्रबलाहज्जुधनहतो द्रोणे हते द्रौपदेः
यो भीमं य निजस्त्रनम्रमकरोत् तं नौमि नारायणम् ॥ २६ ॥

यत्सामर्थ्यबलेन सूर्यतनुजे पार्थेन युद्धे जिते
पश्चाच्छल्यमवाप्य सारथिवरं धर्मात्मजं सायकैः ।
शीर्षाङ्गं कृतवत्यमुं शिबिरगं पार्थं च मृत्योरपात्
यः पार्थेन हतेऽर्कजे नृपनुतः पायात्स नः केशवः ॥ २७ ॥

शल्ये धर्मसुताद्धते कुरुबले पार्थैः समस्ते हते
भीमेनानुजसंयुत् विनिहत् दुर्योधने द्रौणिना ।
सुमानां निधने कृते निशि ततो मुक्त्वा विधेरस्त्रतः

पार्थान् राज्यमितांश्च तत्सुतसुतं योऽपात्स नोऽव्याद्भ्रिः ॥ २८ ॥

कृष्णाभ्यामपि भूसुरैर्नृपसुतो राज्येऽभिषिक्तो द्विजैः

दग्धे निन्दति भिक्षुके भलतरे स्वं विप्रतीसारतः ।

राज्यं त्यक्तुमथोद्यतो वयनतो यस्याम भीष्मात्ततः

शुश्रावाभिलधर्मनिर्णयमदः कृष्णद्वयं धीमहि ॥ २९ ॥

स्मृत्वा यं द्युसरित्सुतो वसुरभूद्राजा यदाशासितो

निर्दुःखोऽथ जुगोप धर्मनिरतो जित्वा स्वराज्ये कलिम् ।

यः पार्थं समबोधयत् मृतशिशुं योऽज्जवयत्पाण्डवैः

यो यज्ञं समकारयत् बहुधनैः ध्यायामि तं केशवम् ॥ ३० ॥

यद्युक्ताः पाण्डुपुत्राः क्षितिमथ जुगुपुः धर्मराजः त्वरावान्

धर्मं यत्प्रीतयेऽभूत् पवनजवचनैराम्बिकेयं विरक्तम् ।

व्यासात्मा यो वनस्थं त्वकृत निजमनोऽभीष्टवन्तं गतं स्वं

नाथं पार्थाः स्मरन्तो मुमुदुरपि पदं यस्य कृष्णं तमीडे ॥ ३१ ॥

यो यथा विप्रशापाद्यदुकुलमवधीत् अर्थितोऽगात् स्वलोकं

देवैर्ब्रह्म्याद्युपेतो यदनु निजपदं पाण्डवा आथवापुः ।

द्वैत्या यद्वेषतोऽन्धे तमसि निपतिता बुद्धरूपोऽभवधः

कल्क्यात्मान्ते कले यः कुजननिधनकृत् पातु सोऽस्मान् मुकुन्दः ॥ ३२ ॥

महाभारत तात्पर्यनिर्णयाशयसङ्ग्रहः ।

राघवेन्द्रेण यतिना कृतः सज्जनसंविदे ॥

एति श्रीराघवेन्द्रतीर्थविरचितं महाभारततात्पर्यनिर्णयभावसङ्ग्रहः सम्पूर्णः ।

Encoded and proofread by Aaditya Kalyanaraman

——
Shri Raghavendrathirhavirachitam MahabharatatatparyanirNayabhavasangrahaH

pdf was typeset on October 6, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

